

ΕΘΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ & ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

ΣΧΕΔΙΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Διακυβέρνηση και Θεσμοί

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΣΕΙΡΑ*	ΚΣΤ' «Αλέξανδρος Σβώλος»
ΤΜΗΜΑ*	Διεθνών και Ευρωπαϊκών Υποθέσεων
ΚΥΚΛΟΣ*	Μέγα-θεματικό Πεδίο «Μαθήματα Ειδικής Φάσης Σπουδών»
Τίτλος Μαθήματος / Εργαστηρίου*	Διεθνείς Σχέσεις και Ευρωπαϊκοί Θεσμοί
Κωδικός Μαθήματος / Εργαστηρίου*	
Σύντομη Περιγραφή Μαθήματος / Εργαστηρίου	Το μάθημα εξετάζει πτυχές της θεσμικής οργάνωσης του γίνεσθαι διεθνούς πολιτικής. Πιο συγκεκριμένα, εστιάζει στους διεθνείς και ευρωπαϊκούς θεσμούς χωρίς, ωστόσο, να αμφισβητεί τον άναρχο χαρακτήρα της διεθνούς κοινωνίας και τον κεντρικό ρόλο που διαδραματίζει το κράτος, το οποίο παραμένει το πρωτογενές υποκείμενο του διεθνούς δικαίου. Οι θεματικές ενότητες επιχειρούν να συζητήσουν τη σημασία αυτών των θεσμών υπό το πρίσμα, αφενός, διαχρονικών και σύγχρονων θεωρητικών προσεγγίσεων και, αφετέρου, αναλυτικών κατηγοριών όπως είναι η διακυβέρνηση, η παγκοσμιοποίηση και η περιφερειακή συσσωμάτωση. Στο πλαίσιο αυτό, η συμβολή των θεσμών στη διαμόρφωση του διεθνούς δικαίου, τη διεθνή ανάπτυξη, την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και τη μετουσίωση σε πράξη της διεθνούς Ευθύνης για Προστασία. Επίσης, ως ενδεικτικά παραδείγματα διακρατικής θεσμικής συνεργασίας στα πεδία της διεθνούς πολιτικής, οικονομίας και ασφάλειας, μελετάται η ίδρυση και η εξέλιξη των ΟΗΕ, G-20, NATO, ΟΑΣΕ και Συμβουλίου της Ευρώπης.
Συνολικές Ώρες	26
Στόχος Μαθήματος	Βασική επιδίωξη του μαθήματος είναι, από τη μια μεριά, η απόκτηση γνώσεων για τη θεωρία και την πρακτική της θεσμικής συγκρότησης των σχέσεων που διέπουν, κυρίως, κρατικούς δρώντες της διεθνούς πολιτικής και, από την άλλη, η ανάπτυξη δεξιοτήτων κριτικής ανάγνωσης και ανάλυσης των θεσμικών μορφωμάτων και εξελίξεων στη διεθνή σκηνή.

* Τα πεδία συμπληρώνονται από την ΕΣΔΔΑ

Ειδικοί στόχοι:	Εξοικείωση – Ανάλυση - Κρίση – Αυτόνομη Σκέψη
1. Γνώσεις	Η επιτυχής ολοκλήρωση του μαθήματος εκτιμάται ότι θα βοηθήσει τους/τις σπουδαστές/άστριες να αποκτήσουν σφαιρική αντίληψη σχετικά με: - κεκτημένο γνώσης που έχει συσσωρεύσει η ακαδημαϊκή κοινότητα από την εμπειρία και την πράξη των διακρατικών θεσμών, - βασικά εννοιολογικά και αναλυτικά εργαλεία κατανόησης και εξήγησης των θεσμών της διεθνούς πολιτικής και κοινωνίας, - τρέχουσα θεωρητική συζήτηση για τους διεθνείς και ευρωπαϊκούς θεσμούς, - κινητήριες δυνάμεις που διαμορφώνουν τα θεσμικά τεκταινόμενα σε διεθνές και ευρωπαϊκό επίπεδο.
2. Δεξιότητες	Η επιτυχής ολοκλήρωση του μαθήματος εκτιμάται ότι θα βοηθήσει τους/τις σπουδαστές/άστριες να αποκτήσουν επαρκή ικανότητα σχετικά με: - εφαρμογή των θεωρητικών προσεγγίσεων και αναλυτικών εργαλείων κατανόησης της θεσμικής οργάνωσης του γίνεσθαι της διεθνούς πολιτικής, - αναζήτηση, καταγραφή και αξιοποίηση εμπειρικών δεδομένων από ποικίλες βιβλιογραφικές πηγές, καθώς και το πληροφοριακού υλικού που είναι διαθέσιμο στο διαδίκτυο, - ανίχνευση και χαρτογράφηση των κινητήριων δυνάμεων της θεσμικής συνεργασίας των κρατών, - αξιολόγηση, ανάπτυξη, σύνθεση και παρουσίαση επιστημονικών απόψεων και επιχειρημάτων.
3. Στάσεις/Συμπεριφορές	Η επιτυχής ολοκλήρωση του μαθήματος εκτιμάται ότι θα βοηθήσει τους/τις σπουδαστές/άστριες να συμβάλουν στην: - ειδικευμένη και κριτική κατανόηση των χαρακτηριστικών γνωρισμάτων των διεθνών και ευρωπαϊκών θεσμών, - ενεργή και αποτελεσματική εμπλοκή στις εργασίες των διεθνών και ευρωπαϊκών θεσμών, - συστηματική προώθηση των ελληνικών θέσεων και συμφερόντων στους μηχανισμούς διαμόρφωσης και λήψης αποφάσεων των διεθνών και ευρωπαϊκών θεσμών, - ενίσχυση του εποικοδομητικού ρόλου της Ελλάδας στους διεθνείς και ευρωπαϊκούς θεσμούς.
Μέθοδοι Διδασκαλίας / Εκπαιδευτικές Τεχνικές	Το μάθημα διδάσκεται με προφορικές εισηγήσεις από τους διδάσκοντες. Παράλληλα, επιδιώκει να δείξει πως μία θέση επί ενός θέματος ή προβλήματος επιχειρείται να οικοδομηθεί σε ένα δημόσιο μηχανισμό σχεδιασμού και διαμόρφωσης αποφάσεων. Προάγει, δηλαδή, την ενεργή συμμετοχή των σπουδαστών/στριών, μέσω της brainstorming, διαλογικής συζήτησης ώστε να ενισχύσει την ικανότητά τους, ως ομάδα και σύνολο, να αναλύουν κριτικά τα εμπειρικά δεδομένα και να συγκλίνουν σε αποφάσεις με τη θέση, αντιπαράθεση και

	σύνθεση τεκμηριωμένων επιχειρημάτων. Στο πλαίσιο αυτό, οι σπουδαστές/άστριες είναι σκόπιμο, πριν την παρακολούθηση του μαθήματος, να έχουν διαβάσει τις βασικές πηγές βιβλιογραφικής αναφοράς που καταγράφονται σε κάθε θεματική ενότητα. Επίσης, στις Θεματικές Ενότητες με <u>α/α 5, 6 & 7</u> (διδάσκων: Φακιολάς) οφείλουν να εισηγηθούν μία Προφορική Παρουσίαση. Πιο συγκεκριμένα, • η Παρουσίαση αποβλέπει στην εισήγηση πρότασης της καθ' ύλη Δ/σης του ΥΠΕΞ προς σχετικό μηχανισμό σχεδιασμού και διαμόρφωσης αποφάσεων του συγκεκριμένου Υπουργείου επί ζητήματος για το οποίο το τελευταίο πρέπει να καταλήξει σε μία θέση, • η Παρουσίαση πρέπει να έχει την ακόλουθη δομή ως προφορική ανάπτυξη: (1) Εισαγωγή (ζήτημα και σκοπός), (2) Πλαίσιο (πως και γιατί υπάρχει το ζήτημα), (3) Αποστολή και Σκοπός του Διεθνούς Οργανισμού, (4) Δυνατότητες και Όρια Παρέμβασης και Συμβολής του Διεθνούς Οργανισμού, (5) Εθνική Σκοπιμότητα Πρότασης Πολιτικής, (6) Διλήμματα και Δυσκολίες Προώθησης της Προτεινόμενης Πολιτικής, (7) Διαμόρφωση Θέση ΥΠΕΞ. • Η Παρουσίαση είναι συλλογική και δεν χρειάζεται να συνοδεύεται από γραπτό κείμενο: <u>Θεματική Ενότητα 5:</u> μία Παρουσίαση δύο (2) ατόμων για το G-20 και μία Παρουσίαση δύο (2) ατόμων για την ΕΕ. Το ζήτημα αφορά τη Στήριξη της Ελληνικής Οικονομίας, <u>Θεματική Ενότητα 6:</u> μία Παρουσίαση δύο (2) ατόμων για το NATO και μία Παρουσίαση δύο (2) ατόμων για τον ΟΑΣΕ. Το ζήτημα αφορά τη Φύλαξη των Ελληνικών Συνόρων από Πληθυσμιακές Ροές και την Κατοχύρωση των Δικαιωμάτων των δύο Εμπλεκόμενων Μερών (Ελλάδας και Ρωών), <u>Θεματική Ενότητα 7:</u> μία Παρουσίαση δύο (2) ατόμων για το Συμβούλιο της Ευρώπης. Το ζήτημα αφορά την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Δημοκρατικών Ελευθεριών των Μεταναστών και Προσφύγων στην Ελλάδα.	
Αξιολόγηση Μαθήματος / Εργαστηρίου (Σημειώστε με X)		Ανοικτές Ερωτήσεις Γνώσεων – Μελέτη Περίπτωσης (θεωρητικά μαθήματα κυρίως)
		Ερωτήσεις Πολλαπλής Επιλογής
	X	Εκπόνηση ατομικής εργασίας και παρουσίασης
		Εκπόνηση ομαδικής εργασίας και παρουσίασης
		Συνδυασμός των παραπάνω (προσδιορισμός βαθμολόγησης)

		Άλλη, προσδιορίστε:
Προϋποθέσεις Υποδομών	Αίθουσα με πίνακα διδασκαλίας, δυνατότητα προβολής Power Point, πρόσβαση σε διαδικτυακή σύνδεση και, ιδανικά, με μεγάλο τραπέζι συνεργασίας/συνεδρίασης	
Απαραίτητα Εκπαιδευτικά Μέσα	Η/Υ, Μηχάνημα προβολής Power Point, διαδίκτυο, μαρκαδόροι για πίνακα διδασκαλίας και αντίτυπα του Σχεδίου Μαθήματος και των βασικών πηγών βιβλιογραφικής αναφοράς	
Απαραίτητο Λογισμικό	Microsoft Office (Word & Power Point) και Mozilla Firefox ή Internet Explorer	
Εκπαιδευτικό – Υποστηρικτικό Υλικό (Σημειώστε με X)	X	Σημειώσεις Εισηγητή
	X	Παρουσιάσεις Εισηγητή
		Μελέτες Περίπτωσης
	X	Άρθρα – Μελέτες – Αποσπάσματα
		Θεσμικό Πλαίσιο – Νόμοι
		Πρότυπα
		Εγχειρίδια Χρήσης
		Ψηφιακό Υλικό – Λογισμικό
	X	Διαδικτυακοί Τόποι
	X	Σχετική Βιβλιογραφία

**ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ / ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΚΑΤΑ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΕΝΟΤΗΤΕΣ**

α/α	Τίτλος Διδακτικής Ενότητας	Αναλυτική Περιγραφή Διδακτικής Ενότητας	Διάρκεια (ώρες)
1	Διακυβέρνηση και Θεσμική Οργάνωση της Διεθνούς Πολιτικής (ΦΑΚΙΟΛΑΣ)	(1) Εισαγωγή: γνωστικό αντικείμενο, στόχος, επιδιωκόμενα αποτελέσματα και τρόπος διδασκαλίας μαθήματος, (2) Κράτος και Διεθνές Περιβάλλον (3) Όργανα, Θεσμοί, Κανονιστικά Πλαίσια, Οργανισμοί και Διεθνής Κοινωνία, (4) Πόλεμος και Ειρήνη, (5) Εθνική Κυριαρχία, Ανταγωνισμός, Συνεργασία και Διακυβέρνηση, (6) Δια-κυβερνητικότητα και Υπερ-εθνικότητα (7) Σύνοψη – Συμπεράσματα.	4

Βιβλιογραφία	ΒΑΣΙΚΕΣ ΠΗΓΕΣ: Susan Rose-Ackerman, “What Does ‘Governance’ Means”, <i>Governance</i> , τμ. 30, τχ. 1 (2017), σελ. 23-27. Laurence E. Lynn, Jr. and Robbie Waters Robichau, “Governance and Organisational Effectiveness: Towards a
---------------------	--

	Theory of Government Performance”, <i>Journal of Public Policy</i>, τμ. 33, τχ. 2 (2013), σελ. 201-228. Michael Bluman Schroeder, “Executive Leadership in the Study of International Organization: a Framework for Analysis”, <i>International Studies Quarterly</i>, τμ. 16 (2014), σελ. 339-361. David A. Welch, “What Is ‘Governance’ Anyway?”, <i>Canadian Foreign Policy Journal</i>, τμ. 19, τχ. 3 (2013), σελ. 253-267. Michael N. Barnett and Martha Finnemore, “The Politics, Power, and Pathologies of International Organizations”, <i>International Organization</i>, τμ. 53, τχ. 4 (1999), σελ. 699-732. Φραγκονικολόπουλος, Χ., Προέδρου, Φ., 2015. <i>Παγκόσμια πολιτική – δρώντες, δομές & διαδικασίες</i>. [ηλεκτρ. βιβλ.] Αθήνα:Σύνδεσμος Ελληνικών Ακαδημαϊκών Βιβλιοθηκών. Διαθέσιμο στο: http://hdl.handle.net/11419/4044. ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ: H.K. Colebatch, “Making Sense of Governance”, <i>Policy and Society</i>, τμ. 33 (2014), σελ. 307-316. Charles Kenny, “Does Governance Matter?”, <i>Governance</i>, τμ. 25, τχ. 1 (2012), σελ. 1-3. Π. Νάσκου - Περράκη, <i>Το Δίκαιο των Διεθνών Οργανισμών. Η Θεσμική Διάσταση</i> (Αθήνα: Σάκκουλας 2011). Andrew Baker, “Restraining Regulatory Capture? Anglo-America, Crisis Politics and Trajectories of Change in Global Financial Governance”, <i>International Affairs</i>, τμ. 86, τχ. 3 (2010), σελ. 647-663. Thomas Bernauer, κ.α., “A Comparison of International and Domestic Sources of Global Governance Dynamics”, <i>British Journal of Political Science</i>, τμ. 40 (2010), σελ. 509-538. Ian Hurd, <i>International Organizations. Politics, Law, Practice</i> (Cambridge: Cambridge University Press, 2010). Στέλιος Περράκης (επιμ.) <i>Σύγχρονες Ματιές στις Νομικές και Πολιτικές Όψεις της Διεθνούς Οργάνωσης</i> (Αθήνα: Σάκκουλας, 2009). A. LeRoy Bennett and James K. Oliver, <i>Διεθνείς Οργανισμοί. Αρχές και Προβλήματα</i> (Αθήνα: Gutenberg, 2006)
--	--

	Hague Rod & Martin Harrop, <i>Συγκριτική Πολιτική και Διακυβέρνηση</i> (Αθήνα: Κριτική, 2005). Marie-Claude Smouts, “The Proper Use of Governance in International Relations”, <i>International Social Sciences Journal</i>, τχ. 155 (1998), σελ. 81-89. Gerry Stoker, “Governance as a Theory: Five Propositions”, <i>International Social Sciences Journal</i>, τχ. 155 (1998), σελ. 17-28. Θεόδωρου Αιμ. Χριστουδουλίδη, <i>Εισαγωγή στη Διεθνή Οργάνωση</i> (Αθήνα: Αντ. Ν. Σάκκουλας, 1984).
Διαδικτυακοί Τόποι	http://government.gov.gr/ http://www.mfa.gr/ http://www.cfr.org/global-governance/global-governance-monitor/p18985#!p18985 http://globalgovernanceprogramme.eui.eu/

α/α	Τίτλος Διδακτικής Ενότητας	Αναλυτική Περιγραφή Διδακτικής Ενότητας	Διάρκεια (ώρες)
2	Διαχρονικές και Αναθεωρητικές Προσεγγίσεις της Διεθνούς Οργάνωσης (ΦΑΚΙΟΛΑΣ)	(1) Δρων, δομή, διαδικασία (2) Διαχρονικές κρατοκεντρικές θεωρίες, (3) Διαχρονικές θεσμοκεντρικές θεωρίες, (4) Αναθεωρητικές κανονιστικές προσεγγίσεις, (5) Σύνοψη – Συμπεράσματα.	4
Βιβλιογραφία		ΒΑΣΙΚΕΣ ΠΗΓΕΣ: Gerda Falkner, “The EU’s Current Crisis and its Policy Effects: Research Design and Comparative Findings”, <i>Journal of European Integration</i>, τμ. 38, τχ. 3 (2016), σελ. 219-235. Jonas Tallberg, κ.α., “The Performance of International Organizations: a Policy Output Approach”, <i>Journal of European Public Policy</i>, τμ. 23, τχ. 7 (2016), σελ. 1077-1096. Stephen J. Rosow, “Globalisation as Democratic Theory”, <i>Millennium</i>, τμ. 29, τχ. 1 (2000), σελ. 27-45. Lisa L. Martin and Beth A. Simmons, “Theories and Empirical Studies of International Institutions”, <i>International Organization</i>, τμ. 52, τχ. 4 (1998), σελ. 729-757. Ηρακλείδης, Α., 2015. Διεθνείς Σχέσεις και Διεθνής	

	Πολιτική. [ηλεκτρ. βιβλ.] Αθήνα:Σύνδεσμος Ελληνικών Ακαδημαϊκών Βιβλιοθηκών. Διαθέσιμο στο: http://hdl.handle.net/11419/6150. ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ: Toby S. James, “Neo-Statecraft Theory, Historical Institutionalism and Institutional Change”, <i>Government and Opposition</i>, τμ. 51, τχ. 1 (2016), σελ. 84-110. Partick Howell, “Coordination in a Crisis: Domestic Constraints and EU Efforts to Address the 2008 Financial Crisis”, <i>Foreign Policy Analysis</i>, τχ 11 (2015), σελ. 131-149. Tine Hanrieder, “Gradual Change in International Organisations: Agency Theory and Historical Institutionalism”, <i>Politics</i>, τμ. 34, τχ. 4 (2014), σελ. 324-333. John Baylis, Steve Smith and Patricia Owens, <i>Η Παγκοσμιοποίηση της Διεθνούς Πολιτικής. Μια Εισαγωγή στις Διεθνείς Σχέσεις</i>, 5^η εκδ. (Θεσσαλονίκη: Επίκεντρο, 2013). Robert O. Keohane, “Twenty Years of Institutional Liberalism”, <i>International Relations</i>, τμ. 26, τχ. 2 (2012), σελ. 125-138. Seth Abrutyn, “Toward a General Theory of Institutional Autonomy”, <i>Sociological Theory</i>, τμ. 27, τχ. 4 (2009), σελ. 449-465. Δημήτρης Ν. Χρυσόχου, <i>Δοκίμιο για τη Διεθνή Θεωρία: Νέες Μορφές Κυριαρχίας και Συναρχίας</i> (Αθήνα: Παπαζήσης, 2006). Δημήτρης Ν. Χρυσόχου, <i>Θεωρία της Ευρωπαϊκής Ενοποίησης</i> (Αθήνα: Παπαζήσης, 2003). Αλέξης Ηρακλείδης, <i>Η Διεθνής Κοινωνία και οι Θεωρίες των Διεθνών Σχέσεων. Μια Κριτική Περιδιάβαση</i> (Αθήνα: Ι. Σιδέρης, 2000). Robert O. Keohane, <i>International Institutions and State Power: Essays in International Relations Theory</i> (Boulder: Westview Press, 1989).
Διαδικτυακοί Τόποι	http://sociology.emory.edu/faculty/globalization/theories.html http://www.e-ir.info/ http://internationalrelations.org/international-organizations/

α/α	Τίτλος Διδακτικής Ενότητας	Αναλυτική Περιγραφή Διδακτικής Ενότητας	Διάρκεια (ώρες)
3	ΟΗΕ: Ίδρυση και Μεταρρύθμιση (ΤΖΙΦΑΚΗΣ)	(1) Η έννοια της συλλογικής ασφάλειας, (2) Η ίδρυση του ΟΗΕ, (3) Τα βασικά θεσμικά όργανα του ΟΗΕ, (4) Μια σύντομη ιστορική αναδρομή στη δράση του ΟΗΕ, (5) Η πρόκληση της χρηματοδότησης και της απήχησης του έργου του ΟΗΕ, (6) Τα ανοίγματα του ΟΗΕ στην παγκόσμια κοινωνία: Ιδιωτικές εταιρίες και διασημότητες, (7) Από τους στόχους της χιλιετίας στους στόχους της βιώσιμης ανάπτυξης, (8) Η ανάγκη για μεταρρύθμιση του ΟΗΕ.	4

Βιβλιογραφία	ΒΑΣΙΚΕΣ ΠΗΓΕΣ: Paul Taylor and Devon Curtis, “The United Nations”, στο John Baylis, Steve Smith, and Patricia Owens (eds), <i>The Globalization of World Politics: an Introduction to International Relations</i>, 6th edition (Oxford: Oxford University Press, 2014), σελ. 304-319. Thomas G. Weiss, “The Illusion of UN Security Council Reform”, <i>Washington Quarterly</i>, τμ. 26, τχ. 4 (2003), σελ. 147-161. Jeffrey D. Sachs “From Millennium Development Goals to Sustainable Development Goals”, <i>The Lancet</i>, τμ. 379, τχ. 9832 (2012), σελ. 2206-2211. Andreas Rasche, “‘A Necessary Supplement’ What the United Nations Global Compact Is and Is Not”, <i>Business & Society</i>, τμ. 48, τχ. 4 (2009), σελ. 511-537. ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ: Karen A. Mingst, and Margaret P. Karns. <i>The United Nations in the 21st century</i>, 4th edition (Boulder, CO: Westview Press, 2012). Derek Benjamin Heater and Geoff Berridge. <i>Introduction to International Politics</i> (London: Marcmillan Press Ltd., 1998), pp. 147-191. The United Nations at 70, <i>UN Chronicle</i>, τμ. LII, τχ. 1-2 (2015), http://www.daghammarskjold.se/wp-content/uploads/2015/09/UN-Chronicle-2015.pdf. Martin Hewson, “The UN After Sixty Years: Progress or Recurrence?”, <i>Journal of Military and Strategic Studies</i>, τμ.
---------------------	--

	8, τχ. 1 (2005), http://jmss.journalhosting.ucalgary.ca/jmss/index.php/jmss/article/view/158/180. Mark Wheeler, “Celebrity Diplomacy: United Nations’ Goodwill Ambassadors and Messengers of Peace”, <i>Celebrity studies</i>, τμ. 2, τχ. 1 (2011), σελ. 6-18. Oliver F. Williams, “The UN Global Compact: The Challenge and the Promise”, <i>Business Ethics Quarterly</i>, τμ. 14, τχ. 4 (2004), σελ. 755-774. Anne-Marie Slaughter, “Security, Solidarity, and Sovereignty: the Grand Themes of UN Reform”, <i>The American Journal of International Law</i>, τμ. 99, τχ. 3 (2005), σελ. 619-631. Thomas M. Franck, “Collective Security and UN Reform: Between the Necessary and the Possible”, <i>Chicago Journal of International Law</i>, τμ. 6, τχ. 2 (2006), σελ. 597-611. Edward C. Luck, “How Not to Reform the United Nations”, <i>Global Governance</i>, τμ. 11, τχ. 4 (2005), σελ. 407-414.
--	---

Διαδικτυακοί Τόποι	http://www.un.org/en/index.html http://www.undp.org http://www.unmillenniumproject.org/goals/ https://sustainabledevelopment.un.org/?menu=1300 https://www.unglobalcompact.org
---------------------------	--

α/α	Τίτλος Διδακτικής Ενότητας	Αναλυτική Περιγραφή Διδακτικής Ενότητας	Διάρκεια (ώρες)
4	Διεθνές Δίκαιο, Ανθρώπινα Δικαιώματα και η Διεθνής Ευθύνη για Προστασία (ΤΖΙΦΑΚΗΣ)	(1) Οι πηγές του διεθνούς δικαίου, (2) Η ιστορική εξέλιξη του διεθνούς δικαίου, (3) Ο άνθρωπος ως φορέας δικαιωμάτων, (4) Η ανθρώπινη ασφάλεια, (5) Η Ευθύνη για Προστασία.	4

Βιβλιογραφία	ΒΑΣΙΚΕΣ ΠΗΓΕΣ: Christian Reus-Smit, “International law”, στο John Baylis, Steve Smith, and Patricia Owens (eds), <i>The Globalization of World politics: an Introduction to International Relations</i>, 6th edition (Oxford: Oxford University Press, 2014), σελ 274-288. Richard W. Mansbach, and Kirsten L. Taylor. <i>Introduction to</i>
---------------------	--

	<i>Global Politics</i>, 2nd edition (Abingdon, Oxon: Routledge, 2012), κεφ. 11. Νικόλαος Τζιφάκης, “Η Ευθύνη για Προστασία: Εργαλείο Ιμπεριαλιστικής Επέμβασης ή Πλαίσιο Προάσπισης της Ανθρώπινης Ασφάλειας;”, <i>Επιστήμη και Κοινωνία</i>, τχ. 20, Φθινόπωρο 2008, σελ. 83-115. ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ: Eric Neumayer, “Do International Human Rights Treaties Improve Respect for Human Rights?”, <i>Journal of Conflict Resolution</i>, τμ. 49, τχ. 6 (2005), σελ. 925-953. Νικόλαος Τζιφάκης, “Η Ανθρώπινη Ασφάλεια ως Λόγος, Θεωρία και Πολιτική Πρακτική”, <i>Τετράδια Πολιτικής Επιστήμης</i>, τχ. 5 (2008), σελ. 65-80. Michael. W. Reisman, “Sovereignty and Human rights in Contemporary International Law”, <i>The American Journal of International Law</i>, τμ. 84, τχ. 4 (1990), σελ. 866-876. International Commission on Intervention and State Sovereignty, <i>The Responsibility to Protect</i>. (Ottawa: International Development Research Centre, 2001), http://idl-bnc.idrc.ca/dspace/bitstream/10625/18432/6/IDL-18432.pdf. Mahnoush H. Arsanjani, “The Rome Statute of the International Criminal Court”, <i>The American Journal of International Law</i>, τμ. 93, τχ.1 (1999), σελ. 22-43. Harold Hongju Koh, “Why Do Nations Obey International Law?”, <i>The Yale Law Journal</i>, τμ. 106, τχ. 8 (1997), σελ. 2599-2659. Emilie M. Hafner-Burton, and Kiyoteru Tsutsui, “Human Rights in a Globalizing World: The Paradox of Empty Promises”, <i>American journal of sociology</i>, τμ. 110, τχ. 5 (2005), σελ. 1373-1411. Roland Paris, “Human Security: Paradigm Shift or Hot Air?”, <i>International Security</i>, τμ. 26, τχ. 2 (2001), σελ. 87-102. Aidan Hehir, “The Permanence of Inconsistency: Libya, the Security Council, and the Responsibility to Protect”, <i>International Security</i>, τμ. 38, τχ. 1 (2013), σελ. 137-159. Alex J. Bellamy, “The Responsibility to Protect Turns Ten”, <i>Ethics & International Affairs</i>, τμ. 29, τχ. 2 (2015), σελ. 161-185.
--	--

Διαδικτυακοί Τόποι	https://treaties.un.org http://www.ohchr.org/EN/pages/home.aspx https://www.icc-cpi.int https://www.hrw.org https://www.amnesty.org/en/
---------------------------	---

α/α	Τίτλος Διδακτικής Ενότητας	Αναλυτική Περιγραφή Διδακτικής Ενότητας	Διάρκεια (ώρες)
5	Παγκοσμιοποίηση και Περιφερειοποίηση: Από το G-20 στην ΕΕ (ΦΑΚΙΟΛΑΣ)	(1) Από την διακρατική συνύπαρξη και συνεργασία στο συντονισμό και την εναρμόνιση των εθνικών πολιτικών των κρατών, (2) Σύνθετη αλληλεξάρτηση και Παγκοσμιοποίηση, (3) Διεθνείς εμπορικές συναλλαγές και χρηματοπιστωτικές ροές, (4) Περιφερειακές συσσωματώσεις, (5) Τελωνειακή Ένωση, Ενιαία Αγορά, Οικονομική Ένωση, (6) Οι περιπτώσεις των G-20 και ΕΕ, (7) Σύνοψη – Συμπεράσματα.	4

Βιβλιογραφία	ΒΑΣΙΚΕΣ ΠΗΓΕΣ: Brigid Laffan and Pierre Schlosser, “Public Finances in Europe: Fortifying EU Economic Governance in the Shadow of the Crisis”, <i>Journal of European Integration</i>, τμ. 38, τχ. 3 (2016), σελ. 237-249. Niklas Potrafke, “The Evidence on Globalisation”, <i>The World Economy</i>, τμ. 38, τχ. 3 (2015), σελ. 509-552. Colin Hay, “Globalisation as a Problem of Political Analysis: Restoring Agents to a ‘Process Without a Subject’ and Politics to a Logic of Economic Compulsion”, <i>Cambridge Review of International Affairs</i>, τμ. 15, τχ. 3 (2002), σελ. 379-392, Edward D. Mansfield and Helen V. Milner, “The New Wave of Regionalism”, <i>International Organization</i>, τμ. 53, τχ. 3 (1999), σελ. 589-627. ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ: James M. Boughton, Domenico Lombardi and Anton Malkin, “The Limits of Global Economic Governance After the 2007-09 International Financial Crisis”, <i>Global Policy</i>, τμ. 8, τχ. 4 (2017), σελ. 30-41.
---------------------	--

James A. Caporaso, Min-hyung Kim, Warren N. Durrett & Richard B. Wesley, “Still a Regulatory State? The European Union and the Financial Crisis”, <i>Journal of European Public Policy</i>, τμ. 22, τχ. 7 (2015), σελ. 889-907. Στέλιος Περράκης (επιμ.), <i>Διεθνής Συνεργασία σε Οικουμενικό και Περιφερειακό Επίπεδο: Οι Διεθνείς Θεσμοί σε Κίνηση</i> (Αθήνα: Ι. Σιδέρης, 2011). Δημήτρης Ν. Χρυσόχου, <i>Οργανωμένη Πολλαπλότητα. Το Μωσαϊκό της Διεθνούς Συμβίωσης</i> (Αθήνα: Παπαζήσης, 2010). Robert Thomson, “National Actors in International Organizations. The Case of the European Commission”, <i>Comparative Political Studies</i>, τμ. 41, τχ. 2 (2008), σελ. 169-192. Δημήτρης Ν. Χρυσόχου, <i>Η Άδηλος Κυριαρχία</i> (Αθήνα: Παπαζήσης, 2008). Jeremy Greenstock, “Globalisation or Polarisation: Where Are We Heading?”, <i>International Relations</i>, τμ. 21 (2007), σελ. 103-110. Justin Rosenberg, “International Relations – The ‘Higher Bullshit’: a Reply to the Globalization Theory Debate”, <i>International Politics</i>, τμ. 44 (2007), σελ. 450-482. Justin Rosenberg, “Globalization Theory: a Post Mortem”, <i>International Politics</i>, τμ. 42 (2005), σελ. 2-74. Zaki Laidi, “Does Globalisation Threaten the State? Thesis on the Fractal State”, <i>Cambridge Review of International Affairs</i>, τμ. 15, τχ. 3 (2002), σελ. 393-405. Pierre de Senarclens, “International Organisations and the Challenges of Globalisation”, <i>International Social Sciences Journal</i>, τχ. 170 (2001), σελ. 509-522.			
Διαδικτυακοί Τόποι		http://ifg.org/ http://www.gdn.int/ https://europa.eu/european-union/index_en http://www.g20ys.org/ http://www.oecd.org/g20/	
α/α	Τίτλος Διαδραστικής Ενότητας	Αναλυτική Περιγραφή Διαδραστικής Ενότητας	Διάρκεια (ώρες)
6	Διεθνής Οργάνωση και Ασφάλεια: NATO & ΟΑΣΕ (ΦΑΚΙΟΛΑΣ)	(1) Η άναρχη διεθνής κοινωνία, (2) «Από κοινού» και «κοινή» αντιμετώπιση των διεθνών κινδύνων	4

		και απειλών, (3) Διεθνείς συμμαχίες, θεσμοί και οργανισμοί, (4) Θεσμοποίηση και ασφάλεια: εθνική, διακρατική, περιφερειακή, διεθνής, συλλογική, (5) Οι περιπτώσεις των NATO και ΟΑΣΕ, (6) Σύνοψη – Συμπεράσματα	
Βιβλιογραφία		ΒΑΣΙΚΕΣ ΠΗΓΕΣ: Martin A. Smith, “How NATO Survived George W. Bush: an Institutionalist Perspective”, <i>Journal of Transatlantic Studies</i>, τμ. 15, τχ. 1 (2017), σελ. 61-76. John S. Duffield, The Effects of International Security Institutions: a Critical Analysis, AUEB International Conference Paper, Delphi, Greece, June, 2005. Steve Chan, “Influence of International Organizations on Great-Power Involvement: a Preliminary Analysis”, <i>International Politics</i>, τμ. 41 (2004), σελ. 127-143. David A. Lake, “Beyond Anarchy. The Importance of Security Institutions”, <i>International Security</i>, τμ. 26, τχ. 1 (2001), σελ. 129-160. ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ: Andrej Krickovic, “When Ties Do Not Bind: the Failure of Institutional Binding in NATO Russia Relations”, <i>Contemporary Security Policy</i>, τμ. 37, τχ. 2 (2016), σελ. 175-199. Joe Burton, “NATO’s Cyber Defence: Strategic Challenges and Institutional Adaptation”, <i>Defence Studies</i>, τμ. 15, τχ. 4 (2015), σελ. 297-319. Matthew Kroenig, “Facing Reality: Getting NATO Ready for a New Cold War”, <i>Survival</i>, τμ. 57, τχ. 1 (2015), σελ. 49-70. Michael W. Mosser, “Embracing ‘Embedded Security’: the OSCE’s Understated But Significant Role in the European Security Architecture”, <i>European Security</i>, τμ. 24, τχ. 4 (2015), σελ. 579-599. Isaac Kfir, “Is There Still a Need for NATO in the Twenty-First Century”, <i>Comparative Strategy</i>, τμ. 34, τχ. 1 (2015), σελ. 74-94. Andrew T. Wolff, “The Future of NATO Enlargement After the Ukraine Crisis”, <i>International Affairs</i>, τμ. 91, τχ. 5 (2015),	

	σελ. 1103-1121. Max Bader and Hans Schmeets, “Is International Election Observation Credible? Evidence From Organization for Security and Co-operation in Europe Missions”, <i>Research & Politics</i>, 2014, σελ. 1-6. Sten Rynning, “The Geography of the Atlantic Peace: NATO 25 Years After the Fall of the Berlin War”, <i>International Affairs</i>, τμ. 90, τχ. 6 (2014), σελ. 1383-1401. W. Bruce Weinrod, “The Future of NATO”, <i>Mediterranean Quarterly</i>, τμ. 23, τχ. 2 (2012), σελ. 1-13. Timo Noetzel and Benjamin Schreer, “Does a Multi-tier NATO Matter? The Atlantic Alliance and the Process of Strategic Change”, <i>International Affairs</i>, τμ. 85, τχ. 2 (2009), σελ. 211-226. Θεόδωρος Κουλουμπής, <i>Διεθνείς Σχέσεις. Ισχύς και Δικαιοσύνη</i>, 2^η έκδοση (Αθήνα: Παπαζήσης, 2008). Celeste A. Wallander, “Institutional Assets and Adaptability: NATO After the Cold War”, <i>International Organization</i>, τμ. 54, τχ. 4 (2000), σελ. 705-735,
Διαδικτυακοί Τόποι	http://www.globalsecurity.org/ http://www.worldsecuritynetwork.com/ http://www.nato.int/ http://www.osce.org/

α/α	Τίτλος Διδακτικής Ενότητας	Αναλυτική Περιγραφή Διδακτικής Ενότητας	Διάρκεια (ώρες)
7	Διεθνής Οργάνωση και Πολιτική Συνεργασία: Συμβούλιο της Ευρώπης (ΦΑΚΙΟΛΑΣ)	(1) Το Εθνικό και το Διεθνές, (2) Το Πολιτικό και το Κοινωνικό, (3) Τα όρια της θεσμοποιημένης πολιτικής συνεργασίας, (4) Η περίπτωση του Συμβουλίου της Ευρώπης, (5) Σύνοψη - Συμπεράσματα	4
Βιβλιογραφία		ΒΑΣΙΚΕΣ ΠΗΓΕΣ: Stefan Borg, “European Integration and the Problem of the State: Universality, Particularity, and Exemplarity in the Crafting of the European Union”, <i>Journal of International Relations and Development</i> , τμ. 17 (2014), σελ. 339-366.	

	Ramunas Vilpisauskas, “Eurozone Crisis and European Integration: Functional Spillover, Political Spillover?”, <i>Journal of European Integration</i>, τμ. 35, τχ. 3 (2013), σελ. 361-373. Christopher Rudolph, “Globalization and Security: Migration and Evolving Conceptions of Security in Statecraft and Scholarship”, <i>Security Studies</i>, τμ. 13, τχ. 1 (2003), σελ. 1-32. ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ: Dimitrios Kagiarios, “Protecting ‘National Security’ Whistleblowers in the Council of Europe: an Evaluation of Three Approaches on How to Balance National Security With Freedom of Expression”, <i>The International Journal of Human Rights</i>, τμ. 19, τχ. 4 (2015), σελ. 408-428. Tal Dingott Alkopher, “The Political Psychology of Integration Strategies: the Case of the European Commission’s Interculturalism”, <i>Journal of International Relations and Development</i>, τμ. 18 (2015), σελ. 428-454. J. Samuel Barkin, “When Institutions Can Hurt You: Transparency, Domestic Politics, and International Cooperation”, <i>International Politics</i>, τμ. 52 (2015), σελ. 349-369. Matthew Crosston, “The Pluto of International Organizations: Micro-Agendas, IO Theory, and Dismissing the Shanghai Cooperation Organization”, <i>Comparative Strategy</i>, τμ. 32, τχ. 3 (2013), σελ. 283-294. Yannis A. Stivachtis and Mike Habegger, “The Council of Europe: the Institutional Limits of Contemporary European International Society?”, <i>Journal of European Integration</i>, τμ. 33, τχ. 2 (2011), σελ. 159-177. Paul Roscoe, “The Problem With Politics: Some Problems in Forecasting Global Political Integration”, <i>Cross-Cultural Research</i>, τμ. 38, τχ. 2 (2004), σελ. 102-118. Δημήτρης Κ. Κώνστας, <i>Η Ελληνική Υπόθεση στο Συμβούλιο της Ευρώπης 1967-1969: Θεωρία και Πρακτική Πολιτικής Πίεσεως από Διεθνείς Οργανισμούς</i> (Αθήνα: Παπαζήσης, 1976).
Διαδικτυακοί Τόποι	http://www.coe.int/en/ http://www.sciencespo.fr/mobglob/?p=270

Επιστημονικά Περιοδικά

Στην Ελλάδα τα περιοδικά που περιλαμβάνουν άρθρα τα οποία συζητούν, σε μικρότερη ή μεγαλύτερη έκταση, θέματα διεθνών και ευρωπαϊκών θεσμών είναι, κυρίως, τα: *Επιθεώρηση Κοινωνικών Ερευνών, Ελληνική Επιθεώρηση Πολιτικής Επιστήμης, Τετράδια Πολιτικής Επιστήμης, Το Βήμα των Κοινωνικών Επιστημών, Αγορά Χωρίς Σύνορα, Επιστήμη και Κοινωνία, Θέσεις, Αξιολογικά, Ουτοπία, Το Βήμα των Διεθνών Σχέσεων, Φιλελεύθερη Έμφαση, Σύγχρονα Θέματα, Τετράδια Πολιτικού Διαλόγου, Έρευνας και Κριτικής, Ευρωπαϊκή Έκφραση.*

Ευρύτερα αποδεκτά ως κορυφαία διεθνή περιοδικά είναι τα: *International Theory, European Journal of International Relations, International Organization, International Security, International Studies Quarterly, Millennium Journal of International Studies, International Political Science Review, International Political Sociology, Foreign Policy Analysis, World Politics, American Political Science Review, Review of International Studies, Journal of Peace Research, Review of International Political Economy.*

Εξίσου αξιόλογα και γνωστά είναι τα εξής: *International Studies Review, International Studies Perspectives, Alternatives, International Politics, International Relations, British Journal of Politics and International Relations, Journal of International Relations and Development, Cambridge Review of International Affairs, Journal of Conflict Resolution, International Interactions, Cooperation and Conflict, Globalizations, Political Science Quarterly, Orbis, Journal of International Affairs, SAIS Review, Global Society, Ethics and International Affairs, Nations and Nationalism, Politics, International Affairs, Foreign Affairs, Foreign Policy.*

Επίσης, ενδεδειγμένη είναι η ανάγνωση επιθεωρήσεων βιβλιοκρισίας όπως των ελληνόγλωσσων *The Athens Review of Books, The Book's Journal* και των αγγλόγλωσσων *London Review of Books* και *The New York Review of Books.*

Ηλεκτρονικές και μη-Ηλεκτρονικές Βιβλιοθήκες

Βασικές μηχανές αναζήτησης βιβλιογραφικών αναφορών και επιστημονικών βάσεων δεδομένων είναι:

- Hellenic Academic Library Network (HEALink):
<http://www.heal-link.gr/>
- Συλλογικό Κατάλογο Ελληνικών Ακαδημαϊκών Βιβλιοθηκών:
<http://www.unioncatalog.gr/ucportal/>
- Εθνικό Κέντρο Τεκμηρίωσης:
<http://www.ekt.gr>
- Ηλεκτρονικό Κέντρο Ευρωπαϊκής Τεκμηρίωσης:
<http://e-edc.eu/>
- Google:
<http://scholar.google.com>

Παράλληλα, οι πιο σημαντικές βιβλιοθήκες που εδρεύουν στην Αθήνα και οι οποίες διαθέτουν αξιόλογες συλλογές τόμων βιβλίων και περιοδικών για θέματα εξωτερικής πολιτικής, είναι οι ακόλουθες:

- Εθνική Βιβλιοθήκη (Πανεπιστημίου 32),
- Βιβλιοθήκη της Βουλής των Ελλήνων (Σύνταγμα),
- Γεννάδειος Βιβλιοθήκη (Σουηδίας 61, Κολωνάκι),

- Βιβλιοθήκη του Παντείου Πανεπιστημίου Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών (Συγγρού 136, στο παλαιό κτίριο),
- Βιβλιοθήκη του Πολιτικού Τμήματος του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών (Αιόλου 42-44 και Κολοκοτρώνη),
- Βιβλιοθήκη Διεθνών Σπουδών του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών (Σίνα 14),
- Βιβλιοθήκη του Χαροκοπείου Πανεπιστημίου (Ελ. Βενιζέλου 70),
- Βιβλιοθήκη του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών (Πατησίων 76),
- Βιβλιοθήκη του Εθνικού Κέντρου Κοινωνικών Ερευνών (ΕΚΚΕ, Κρατίνου 9 και Αθηνών, Πλατεία Κοτζιά).
- Βιβλιοθήκη του Ιδρύματος Μεσογειακών Μελετών (Λυκαβηττού 4, Κολωνακί),
- Βιβλιοθήκη του Βρετανικού Συμβουλίου (Πλατεία Κολωνακίου 17),
- Βιβλιοθήκη της Ελληνοαμερικανικής Ένωσης (Μασσαλίας 22),
- Βιβλιοθήκη του Γαλλικού Ινστιτούτου Αθηνών (Σίνα 31),
- Βιβλιοθήκη του γερμανικού Ινστιτούτου Γκαίτε (Ομήρου 14-16),
- Βιβλιοθήκη της Τράπεζας της Ελλάδος (Πανεπιστημίου 21),
- Βιβλιοθήκη της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος (Αιόλου 86),
- Βιβλιοθήκη του Κέντρου Προγραμματισμού και Οικονομικών Ερευνών (ΚΕΠΕ, Αμερικής 11),
- Βιβλιοθήκη του Ινστιτούτου Οικονομικών και Βιομηχανικών Ερευνών (ΙΟΒΕ, Τσάμη Καρατάσου 11, Κουκάκι)

Οι Εισηγητές

Ευστάθιος Τ. Φακιολάς

Νικόλαος Τζιφάκης

